

Liverpool, 23.II.1955

Benvolgut Dr. Vicens:

La seva carta m'ha mig sorprès. Quasi havia arribat a creure que les relacions amb la gent de Madrid anaven més aviat per bon camí, i que la bona fe del Sr. Mader hi havia ajudat un xic. Em semblava difícil d'aconseguir, però possible, amb el temps, si s'decidien a acceptar unes quantes realitats evidents, si bé desagradables per a ells. Per això em mirava les recensions a Hispània, i fins aquest inesperat i incòmode treball bibliogràfic de darrera hora, com un afer intrascendent, i mai no se m'hauria acudit de consultar-li-ho. Altrament, per aquesta mateixa intrascendència em disgustava, en el fons perquè em demanava un esforç que jo tenia a la llengua inútil en tot, i a mig sentia una mena de recel alèrgic davant del canvi de mitjans i baixers que sol exigir el Consell. Si a la fi, després de molt vacil·lar i de lluitar amb mi mateix, veig accedir de fet, va ser només pel gust de deixar, junt amb el final, un darrer record de la nostra

stada a Anglaterra. D'altra banda, ara s'ha començat a preparar, de manera que tenim molt de temps per endavant; però difícil de deixar-ho suspens fins a veure les coses clares. Encara en resta, a més, de veure en tot això una "manobra", que en tot cas no faria més que confirmar ell·la lamentable falta d'imaginació.

Fins ara he sospesat solament les raons personals. Amb prou fines gosses a entrar en l'altre strategic. En disculpa profundament, no la coneix gaire, i tinc molt poca cosa a dir-hi. El meu futur és tan negre, que — paradoxalment — puc deixar de preocupar-me'n i jutjar amb llibertat cada cosa pel seu real valor, mentre arriba el moment d'abandonar-ho tot. Cap pla, cap condició no podria resistir-me si no és com a simple unitat. Vostè ja sap que no crec pas que ho hàgim encertat tot, ni menys tot ja des d'ara, però encapçalat les "habilitats", les pernicioses, l'estupidesa organyent i impunitent dels cercles oficials. Les oposicions del Sr. Rylà van jugades, és clar, sota la hipòcrita "necessitat" de sempre; el veto en qüestió em sembla,

més que inhàbil, immoral; criminal potser, i així mateix
vaig comentar-lo fa temps amb el Sr. Mercedes, quan va
arribar-me'n la primera notícia incerta. Hi ha hagut mai
vingú, en els tribunals, que pensés un instant en els fins
i els mitjans de la Universitat? És trist, però dubto
que tot això tingui remei fàcil; la corrupció fouca,
almenys, un sistema coherent.

Suposo que ja he rebut la meua carta anterior, que
potser აღახეის més que agrada mateixa el meu pare. No
cal que s'afegixi, com a resum, que pot comptar amb mi
més que abans, si cal.

Afectuosament, et saludo

Ramon Jubera.